

In Pyt soe te fytsen
doe knapte syn bân.
Doe moast er wol rinne,
mei de fyts oan 'e hân.
Hy kaam yn 'e buorren,
en sei tsjin de smid:
Ik leau dat der yn myn achterbân
in pipernútsje sit.

De smid moast wol laitsje
mar plakte de bân.
Doe koe Pyt wer fytsje
troch 't hiele Fryske lân.
Oer Akkrum, oer Jirnsum,
by Boarn, oer it dak,
brocht Pyt op syn fytske
de pakjes te plak.

